Εγκώμιον εις τον μέγαν και θαυματουργόν Ιεράρχην Νικόλαον (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Δεκεμβρίου, 2022

Χαίρε, πάτερ Νικόλαε, συ ο ανύσταχτος γεωργός του Γεωργού των πάντων. Γιατί εσύ, αφού παρέλαβες τα σύνεργα της θείας χάριτος και τα ζεύγη των αρετών και το άροτρο της επουράνιας γεωργίας, έσπειρες με απλοχεριά το λόγο της χάριτος. Δεν ενύσταξες, ώστε να σπείρει ο πονηρός στα θεόσπαρτα χωράφια σου τα ζιζάνια των πικροτάτων αιρέσεων, αλλά μάλλον ελίχνισες σιτάρι Ορθοδοξίας, που απέδωσε καρπούς τριάντα και εξήντα και εκατό.

Χαίρε, πάτερ Νικόλαε, γιατί, αφού εξοπλίστηκες σαν γενναίος στρατιώτης με την πανοπλία του Αγίου Πνεύματος, κατατρόπωσες τα στίφη των αιρετικών και τις φλυαρίες των αθέων.

Χαίρε, πάτερ Νικόλαε! Εσύ, ως επιδέξιος κυβερνήτης, με το ζέφυρο της Αγίας Τριάδος, με ναύτες θεοπρεπείς και πνευματικά ιστία, με τα οποία και πολλούς ναυαγούς έσωσες και το πλοίο σου, την Εκκλησία, κυβερνώντας με σοφία, την οδήγησες προς το θεϊκό και γεμάτο γαλήνη λιμάνι και τη διαφύλαξες ανέπαφη από τον κατακλυσμό της ασέβειας. Και τον ζοφερό κόρακα με την πτωματώδη τροφή της αρειανικής ανοησίας τον απομάκρυνες και, αφού δέχτηκες κλαδί ελιάς από τη θεϊκή περιστερά του Αγίου Πνεύματος, αποξήρανες τα πάθη και ξέρανες τα παρακλάδια των ανωφελών εννοιών και φύτευσες στην καρδιά σου τον αμπελώνα, τον Χριστό, όπως έπρεπε, και μέθυσες από την αφθονία του δικού Του οίνου…

Χαίρε, θείε πάτερ Νικόλαε, ο μαθητής και μιμητής του Χριστού, με του οποίου τη δύναμη και τη βοήθεια αναδείχτηκες σε όλο τον κόσμο φωστήρας μεγάλος και επίγειος άγγελος. Και όταν έδυσες, ως μέτοχος της θνητής φύσεως, ανέτειλες πάλι κοντά στο σέλας της Αγίας Τριάδος, πρεσβεύοντας ταχύτατα, πανσεβάσμιε, υπέρ εκείνων που σε τιμούν.

Από εκεί, λοιπόν, πάτερ πατέρων θείε Νικόλαε, μνημονεύοντας και μας, ικέτευε για όλους. Για τούς συγγραφείς, τούς αναγνώστες, τούς ακροατές, τούς μνημοποιούς, τούς διακονητές και γενικά για όλους και για την ειρήνη του κόσμου. Ώστε όλοι μαζί, αφού επιτύχουμε κάποιο έλεος από τις πρεσβείες σου και άφεση των αμαρτιών μας, να αξιωθούμε να έχουμε αγαθό τέλος και να γίνουμε μέτοχοι των αιωνίων

αγαθών, με τις θερμές σου πρεσβείες. Για να δοξάζουμε και μεις με τα ανάξια χείλη μας Εκείνον που σε δόξασε, τον Πατέρα, τον Υιο και το Αγιο Πνεύμα, τη μια θεότητα, στην οποία ανήκει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση ακατάπαυστα, τώρα και πάντοτε και στούς αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Απόσπασμα - Απόδοση στη Νέα Ελληνική)

(Από το περιοδικό: «Η δράση μας», τεύχος Δεκεμβρίου 2006)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr*)*